

॥ २५ ॥ पलितोमूषिकः ॥ २६ ॥ २७ ॥ तदामिबन्तस्य उन्माथे द्रुतमाभिषि ॥ २८ ॥ सपत्नस्य सपत्नं बद्धं अनादृत्य ॥ २९ ॥ शरस्तृणविशेषस्तत्सुमं पुष्पं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गतैः आपद्गतेः जीवितं आपद्भि
तत्रस्म नित्यं वध्यं तेन कं बहुविधाष्टगाः ॥ कदाचिदन्नमार्जारिस्त्वप्रमत्तो व्यवध्यत ॥ २५ ॥ तस्मिन् बद्धे महाप्राणे शत्रौ नित्याततायिनि ॥ तं कालं पलितो ज्ञात्वा
प्रचचारसुनिर्भयः ॥ २६ ॥ तेनानुचरता तस्मिन् बन्धने विश्वस्तचारिणा ॥ भक्ष्यं गृह्यमाणेन चिराद्दृष्टं दामिषं ॥ २७ ॥ सतमुन्माथमारुह्य तदामिषमभक्षयन्
॥ २८ ॥ तस्योपरि सपत्नस्य बद्धस्य मनसा हसन् ॥ आमिषे तु प्रसक्तः सकदाचिदवलोकयन् ॥ २९ ॥ अपश्यदपरं घोरमात्मनः शत्रुमागतं ॥ शरप्रसूनसंकाशं
हीविवरशायिनं ॥ ३० ॥ नकुलं हरिणं नाम च पलं तावलोचनं ॥ तेन मूषिकगंधेन त्वरमाणमुपागतं ॥ ३१ ॥ भक्ष्यार्थं संलिहानं तं भूमावधूय मुखं स्थितं ॥ शाखा
गतमरिचान्यमपश्यत्कोटरालयं ॥ ३२ ॥ उलूकं चंद्रकं नाम तीक्ष्णतुंडं क्षपाचरं ॥ गतस्य विषयं तन्न कुलूलकयोस्तथा ॥ ३३ ॥ अथास्यासीदियं चिंता तत्त्वा
प्यसुमहद्भयं ॥ आपद्यस्यां सुकष्टायां मरणे प्रत्युपास्थिते ॥ ३४ ॥ समंताद्भय उत्पन्ने कथं कथं हितैषिणा ॥ सतथा सर्वतोरुद्धः सर्वत्र भयदर्शनः ॥ ३५ ॥ अभ
वद्भयसंतमश्चेकचपरमामतिं ॥ आपद्दिना शत्रूयिष्ठुंगतैः कार्यं हि जीवितं ॥ ३६ ॥ समंतात्संशयात्सैषा तस्मादापदुपास्थिता ॥ गतं मांसं सहसा भूमिं न कुलो भक्ष
यिष्यति ॥ ३७ ॥ उलूकश्चेहतिष्ठंतं मार्जारः पाशसंक्षयात् ॥ न त्वेवास्मद्विधः प्राज्ञः संमोहं गंतुमर्हति ॥ ३८ ॥ करिष्ये जीवितेयं लंघ्यावद्युक्त्या प्रतिग्रहात् ॥ न हि बु
द्धान्वितः प्राज्ञो नीतिशास्त्रविशारदः ॥ ३९ ॥ निमज्जत्यापदं प्राप्य महतीं दारुणामपि ॥ ४० ॥ न त्वन्यामिह मार्जारो द्रातिपश्यामि सांप्रतं ॥ विषमस्थोत्थयं श
त्रुः कृत्यं चास्य महन्मया ॥ ४१ ॥ जीवितार्थी कथं त्वद्यशत्रुभिः प्रार्थितस्त्रिभिः ॥ तस्मादेनमहं शत्रुमार्जारं संश्रयामिवै ॥ ४२ ॥ नीतिशास्त्रं समाश्रित्य हितमस्योप
वर्णये ॥ येनेमं शत्रुसंघातं मतिपूर्वेण वंचये ॥ ४३ ॥ अयमत्यंतशत्रुर्मेवैष म्यपरमंगतः ॥ मूढो ग्राहयितुं स्वार्थं संगत्याय दिशक्यते ॥ ४४ ॥ कदाचिद्व्यसनं प्राप्य
संधिं कुर्यान्मया सह ॥ बलिना सन्निहस्य शत्रोरपि परिग्रहः ॥ ४५ ॥ कार्य इत्यादुराचार्या विषमे जीवितार्थिना ॥ श्रेष्ठो हि पंडितः शत्रुर्न च मित्रमपंडितः ॥ ४६ ॥
ममत्वमित्रे मार्जारि जीवितं संप्रतिष्ठितं ॥ हंतास्मै संप्रवक्ष्यामि हेतुमात्माभिरक्षणे ॥ ४६ ॥ अपीदानीमयं शत्रुः संगत्यापंडितो भवेत् ॥ एवं विंचितया मासमूषि
कः शत्रुचेष्टितं ॥ ४८ ॥ ततोर्थगतितत्त्वज्ञः संधि विग्रहकालवित् ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यं मार्जारिर्मूषिको ब्रवीत् ॥ ४९ ॥

नारैर्न भूयिष्ठं प्रशस्तं कार्यं ॥ ३६ ॥ स्पष्टोऽप्यायशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥